

GAZETA KRAKOWSKA

N^{RO} 61.

Z KRAKOWA DNIA 31 LIPCA 1822 ROKU WE SRODE.

Z Warszawy d. 28 Lipca.

Komisycya Naywyższa Examinacyyna.

Stosownie do Art. 58 postanowienia Xcia Namiestnika Królewskiego z dnia 12 Listopada 1816 podaie do publiczney wiadomości, iż wydała świadectwo zdolności niżej wyrażonym Kandydatom, którzy wywiedli swoje usposobienie przez Examen Naywyższy, to jest:

Kazimierzowi Lux, byłemu Majorowi woysk Polskich;

Jakóbowi Podczaskiemu, Sekretarzowi Prezydyaalnemu w Kommissyi Woiewództwa Kaliskiego;

Do sprawowania Urzędu Kommissarza Delegowanego w Obwód z przyzwolonym dla kraju użytkiem.

Franciszkowi Jabłońskiemu, Sekretarzowi Kancellaryi Rady Stanu, do sprawowania Urzędu Kommissarza Woiewódzkiego z szczególnym dla kraju użytkiem.

Franciszkowi Lalewiczowi, byłemu Kapitanowi woysk Polskich, do sprawowania urzędu Kommissarza w Obwód delegowanego, z przyzwolonym dla kraju użytkiem.

Kaletanowi Bartoszewicowi, dymisjonowanemu Majorowi woysk Polskich, do sprawowania urzędu Prezy-

denta.

Działo się w Warszawie d. 8 Lipca 1822 r.

W zastępstwie Ministra prezydującego
Radca Stanu:

(podp.) *Staszic.*

(podp.) *Zieliński, Sekr.*

Z Petersburga d. 28 Czerwca d. k.

(Z Kurjera Litewskiego.)

N. Cesarz Jmć Naywyżey rozkazać raczył z powodu śmierci Jego Królewicowskiej Mości Xcia Eugeniusza Wirtemberskiego, Naywyższemu Dworowi włożyć żałobę na 6 tygodni, zaczynając od dnia 26 b. m.

W Naywyższym Ukazie J. C. M. do Naczelnika Głównego Sztabu Jenerała piechoty Xcia Wołkońskiego, pod dniem 17 Marca r. b. wyrażono: "Urządzenie o wypłacaniu pensyy dożywotnich podług nowych wyznaczeń dla officerów, którzy się znajdowali w woysku działającym w ciągu kampanii 1812, 1813 i 1814 roku, zawarte w iwszym punkcie Ukazu Mojego, z dnia 9 Maia 1817 roku wam danego, Rozkazuję rozciągnąć do wszystkich officerów, którzy w owych latach byli w pochodach i bitwach we wszystkich działających przeciw nieprzyjaciolom woyskach.,"

Z Kłachty donoszą, iż w Marcu wyszło towarów Rosyjskich do Chin za 915,691 rub. 55 kop, w liczbie tej przechodowego sukna Pruskiego za 373,139 rubli 25 kop. W zamianę otrzymano nankin, harbatę, materyie jedwabne, i t. d. W tymże miesiącu z Chin do Marmadzin przysła karawana kupiecka na 220 wielbłądą i 112 wozach.

Z Poznania d. 17 Lipca.

Wyszło tu pod d. 3 b. m. obwieszczenie, iż lubo częste od niejakiego czasu pożary pochodzą po większej części z niedbałego obchodzenia się z ogniem i światłem, mimo tego jednak docieczono, iż niektóre były dziełem złośliwej ręki. Z tego powodu Król Jmć wydał rozkaz przedsięwzięcia najsurowszych środków w celu położenia tamy temu. W miarę szczególnych okoliczności wyznacza się nagroda od 100 do 300 talarów dla tego, kto rozmyślnego podpalacza odkryje w tym sposobie: aby wyrok sądowy przeciw niemu mógł być wydany. Nagroda ta wypłaconą będzie i tym, co z powinności służbowey do podobnych odkrywań są obowiązani.

Z Paryżą d. 13 Lipca.

Projekt o kanałach przeszedł już przez izbę Deputowanych. Wniosek P. Constant, aby kommissyia o prośbach nie raz, ale dwa razy w tygodniu zdawała izbie sprawę, został odrzucony. Popierał on go najwięcej prośbami Kapitana Lafontaine, Pułkownika Dufay i oskarżonych w Kolmar. Pierwszy został przez Ministra wojennego w więzieniu osadzony, ponieważ dał kreskę za liberalnym deputowanym; Pułkownik Dufay, ponieważ sprężywał się uwięzieniu na publiczney ulicy z powodu prywatney kłótni, jest po barbarzyńsku traktowany, kneblem, że-

razem na szyi i tak zważanym przymusowym kaftanym obłożony i do niezdrowego więzienia wrzucony, gdzie odnowiły się jego rany i znajduje się bliski śmierci; oskarżonym w Kolmar odmówił Minister sprawiedliwości obrońców. — Minister sprawiedliwości odpowiedział na to: Lafontaine jest uwięziony za przestąpienie karności woyskowej; sprawa Dufay będzie dochodzona, kto za surowo z nim postąpił będzie ukarany. Co do trzeciego przypadku: Oskarżony nie może podług ustaw obierać sobie obrońcę iak tylko w miejscu sądu, do którego jest pociągnięty, chyba by za pozwoleniem Ministra sprawiedliwości. Nie dał on takowego pozwolenia z powodów, których tu nie potrzebuje przywozić, i spodziewa się, że nie zadziwi izby mowa Naczelnika sprawiedliwości Francuzkiej, do której go prawo upoważnia.

Jenerałny prokurator nie dla tego odwołał się do sądu kasacyjnego, że sprawa Bertona odesłaną została do sądu przysięgłych, ale dla tego, że odesłaną jest do sądu, do którego on właściwie należy, ponieważ bezpieczeństwo publiczne wymaga, aby była w innym departamencie sądzona.

Hr. Antichamp, gubernator Luwru, wyjeżdża do Kordonu zdrowia, którym iak słyhać ma dowodzić.

Z Saumur piszą pod d. 4 b. m: Od uwięzienia Jenerała Berton zostaliśmy tu zupełnie pod woyskową władzą. Karabinierowie przeciągają ustawicznie ulice. O godzinie 10 w wieczor wszystkie sklepy muszą być pozamykane i nikt po tym czasie nie może pokazać się na ulicy.

W Bordeaux utworzona także została na wzor stolicy rada lekarska.

Póści Rosyjski wyprawił wczoraj rano nadwyzczajnego gońca do Petersburga; zapewne z powodu (poniżej opisanych) zasłanych w Madrycie zdarzeń.

Onegdaj wybuchnął w ulicy Recolet potężny pożar, który 5 gmachów i kilkanaście tysięcy ładunków węgla w przyzmyę obrocil. Zrządzoną przezeń szkodę podają się do 60,000 Fr.

Dziennik Przyjaciel Religii i Króla porównywa stan duchowieństwa Francuzkiego w r. 1760 z terażniejszym. Na ówczas oprócz seminariów leżono duchowieństwa, wraz z klasztorami obojęt plei 406,481. Z tych 100,000 zostawało na misyjach lub w seminariach, kolegiach lub w prywatnych obowiązkach; dochody reszty wynosiły łącznie 119,593,596 Fr. Terażniejsza duchowieństwo Francuzkie składa się z 56 arcy i biskupów; 175 oficyjatorów; 408 istotnych i 491 honorowych kanoników (z bstańnich większa część ma jeszcze inne obowiązki); 2847 powiatowych; a 22,022 posilkowych plebanów; 5165 wikarych; 1735 kapelanów; &c. 1867 księży pomocników; 498 księży w seminariach; ogółem z 35,286 czynnych księży: W r. 1820 wyswięcono 1435 księży; 1247 dyakonów i 1308 poddyakonów. Liczba seminarystów wynosi do 25,000. Klasztorów nie znajduje się jak 4 lub 5 Trapistów i 1 Kartuzów: Co do zakonnic i siostr miłosierńnych kalendarzyk Królewskich na r. 1820 podał ich liczbę do 14,621. Budżet na pensyie i dodatki dla duchowieństwa wynosi rocznie 39 mill: 761,943 Fr. Podzielmy tę kwotę zarówno na wszystkich księży; wraz z seminarjami, tedy nie przypadnie na jednego jak po 633 Fr. Porównyując oba te stosunki; w r. 1760 liczba du-

chowieństwa wynosiła 406,481, a dziś 37,339, a zatem nie wynosi ani rotę części jak przed 60 laty. Co do dochodów; te wynosiły na ówczas oprócz seminariów i szpitalów do 119 mill; a dziś z dodatkami na porządki; utrzymanie budynków; &c. około 31 mill. Fr.

Z Madrytu d. 5 Lipca.
Od 4 dni zasły tu nieprzyjemne zdarzenia: Gwardya Królewska podniosła jawnie rokosz. Gdy d. 30 Czer: po zakonczeniu przez Króla posiedzeń Stanów przyszło do bitwy między żołnierzami gwardyi i ludem, lekali się pierwsi, aby nie byli rozbrojonymi i rozpuszczonymi. D. 1 Lipca w wieczór postrzeżono w koszarach gwardyi pieszey powiększające się poruszenie; i oficerowie nadaremnie usiłowali uspokoić umysły. Żołnierze postanowili stanąć obozem za miastem. Około godziny 11 w nocy 2 bataliony 1go pułku wyszły z Madrytu bramą Los Pozos, a eokolwiek późnicy drugie z bramą Atocha; i połączyły się na równinie niedaleko prochowni, którą opanowały dla opatrzenia się prochem. Przed połączeniem się jednak nastąpiło kilka karabinowych wystrzałów, ponieważ niezrozumiano się względem hasła; przy czem 3 ludzi ranionych zostało. Reszta pieszey gwardyi; dwa jeszcze bataliony, pozostała na swoim stanowisku w zamku Królewskim; ale była podobnie w stanie rokoshu: — Władze rozkazały zaraz całej milicyi; piechocie i jazdzie, tudzież liniowemu pułkowi Don Carlos i pułkowi jazdy Almanza stanąć pod bronią. — Tymczasem 4 zbuntowane bataliony przybyły na plac Pradera przy bramie Bernardino. Jenerał Morillo; który na próżno starał się zapobiedz buntowi; udał się za miasto dla nakłonienia zbuntowanych żołnierzy do obowiązków, którzy

przyjęli go okrzykami: niech żyje Morillo! niech żyje Król nieograniczony! Gdy przekładał im, ile buntownicze są ich okrzyki, obarczali go prośbami, aby objął nad nimi dowództwo, krzyżując: „Jenerale! powinienes na czele naszym stanąć; jesteś waleczny i tego tylko do twej chwały brakuje bluszczu. Dziś nadarza ci się odznaczająca chwala; dziś możesz Królowi najważniejszą uczynić przysługę.” „Najważniejszą przysługą (odpowie Morillo) którą Królowi i narodowi uczynić możecie, jest gdy unikać będziecie wojny domowej i niedacie się uwodzić złem ludziom, którzy pragną przelewu krwi Hiszpańskiej dla dopięcia wyniosłych swych planów.” „Lecz wszelka namowa była daremna. Gdy Morillo miał odieżdżać rzekł jeszcze: „Stuchajcie głosu pierwszego waszego Wodza, albo was opuścić muszę!”, Tu jedni zaczęli przebąkiwać trzeba go zatrzymać, drudzy powtórnie prosić, aby nad nimi objął dowództwo. Lecz Morillo oświadczył: iż żadna moc nie poraży nakłonić go do złamania przysięgi i odiechał. Za powrotem do miasta zdał Królowi, Ministrom i Municypalności sprawę o skłonności gwardyi i poczynił przygotowania do zabezpieczenia miasta. — O godzinie z północy pociągnęli rekoizanie przez Królewskie mieszkanie letnie Moncloa do Pardo. (*) Liczba ich wynosiła 1600 głów. 30 lub 40 officerów znajdowało się tylko przy nich, reszta powróciła w nocy do Madrytu. Dowódcą swoim obrali Porucznika Margr. Torrealta i chorągwie z koszar z sobą zabrali. — Tej

jeszcze nocy mianował Król Jenerala Morillo tymczasowym dowódcą obu pułków pieszy gwardyi; ale ani obozujące w Pardo, ani w zamku czyniące służbę bataliony nie uznały tego mianowania. — San Miguel, który na wyspie Leon pod Biego był uaczelnikiem głównego sztabu, ofiarował Municypalności swoje usługi w utworzeniu batalionu z officerów na połowie żołdu będących. Jenerałowie Balasteros i Alava weszli iako żołnierze do tego korpusu, który osadził najważniejszy park artyleryi w St. Gil. — Uderzenie na gwardyją nie uznano byż potrzebem. — Dzień z Lipna zeszedł na układach. Rząd posłał do gwardyi officera z propozycjami. Lecz na próżno. Dowiedziano się jednak, że w Pardo nie obalono kamienia konstytucyjnego, owszem Towrealta postawił około niego straż. — D. 3 ciągnęły się dalej układy. Trzech officerów przybyło do miasta i rozmawiali z wielu jenerałami; lecz nie przyszło do zgody. — Municypalność postanowiła prosić Króla d. 4 aby z zamku przeniósł się na ratusz. Król oddał to wezwanie pod rozważę tajney rady. Ta była zdania, iż Król musi się od niekarney gwardyi oddalić. Gdy deputacyia przyniosła to zdanie Królowi, odpowiedział: „Moja gwardyia nie jest niekarną. Gdy stanę na iey czele, zobaczycie, czy mnie słuchać nie będzie!”, Takiey odpowiedzi wcale się nie spodziewano. — Zapewnianą, iż Rząd odrzucił wszelkie propozycye gwardyi w Pardo. Żądać miała uchylecia uchwały Stanów względem nowego urzządzenia gwardyi i oczyszczenia

(*) Pardo jest letni zamek Królewski o 2 mile od Madrytu. Niektóre pisma donoszą, że zbuntowana gwardyia stanęła obozem w Prado, przechadzcze pod Madrytem, co może byż druku pomyłką.

narodowej milicyi Madryckiej. Gwardya w zamku wpuściła tam dwie kompanie pułku Don Carlos, ale milicya wpuścić nie chciała. W samym Madrycie wojska konstytucyjne, pułki Don Carlos, Xiążęcy i Almanzy, wraz z milicyą osadzają wszystkie miejsca i pilnują zamku Królewskiego. Gwardya w zamku ma się także na ostrożności i wszystkie osadziła wnieścicia. Pułk Almanza, który najbliżej zamku stoi, żądał posiłku. — Gwardya w Pardo rekwirowała z okolic żywność.

Obawiają się więc, a może tego jeszcze wieczora nieprzyjemnych zayściów; ponieważ wielu konstytucyjnym pułkom nakazano przybyć do stolicy. — Znajdujące się w zamku bataliony gwardyi gotowi być mają do połączenia się z bracią swoimi w Pardo. Jeżeli Króla z sobą zabierają, tedy nie podobna z tego wyrachować wypadków. Z pałacu Pardo może Monarcha udać się, gdzie mu się podoba. — Propozycyją Municypalności miał Król na wzór Ludwika XVI z gniewem odrzucić. (Jedno z pism Paryżkich wyraża, iż gotow jest stanąć na czele swej gwardyi i niechce czekać losu Ludwika XVI.) Wiele polegają na Morillo, który nawet w zamku Królewskim od jednego z Xięży obrażony być miał. — Nie ustająca kommissyia Stanów przestała przełożenie Królowi, iż teraz należy koniecznie dziełne przedsięwziąć środki, i jeżeli J. K. M. się waha, tedy kommissyia zmuszoną zostanie użyć środków, iakie konstytucya na podobny wypadek przepisuje. Mówią nawet dziś, że ta deputacya nie sądzi się być w Madrycie bezpieczną, i że nadzwyczajne Stany do Kadyxu zwolane będą. — Na wiadomość o zdarzeniach tutejszych

powrócił tu Riego. Przebiegał ulicę z okrzykiem: niech żyje konstytucya! lecz nie wielka liczba ludzi do niego się przyłączyła. Z temi udał się do zamku i chciał Króla i jego rodzinę opanować, ale gwardya wystąpiła w szyku do boju. Rozgniewany o to, udał się do parku artyleryi i rozkazał małaczemu strażnikowi, aby granatami wypędził z batalionu gwardyi z zamku. Pułkownik nie chciał tego uczynić, poczem zapytał go Riego, czyli go nie zna, na co ten odpowiedział: iż słucha tylko rozkazów dowodzącego jenerała. Na te słowa oddalił się Riego, ani słowa nieodpowiedziawszy, ale na nieszczęście napotkał Morillo, któremu powiedział, iż należy uderzyć na gwardyją, ponieważ przeciw konstytucyi powstała. Morillo odpowiedział mu: Nie troszcz się WPan o to, ale patrzaj swoich descamodos (bezkoszulowych.) Poczem pojechał dalej. Niechęć przeciw Riego okazała gwardya jeszcze d. 1 Lipca.

Podczas zaburzonego stanu stolicy nadchodzą razem nieprzyjemne doniesienia z prowincyi. D. 25 Czerwca pułk karabinierów, który miał być zwinięty podniósł w Castro del Rio rokosz. Z Sewilli i Kadyxu posłano żołnierzy dla poskromienia tych karabinierów. Jakkolwiek nie zasługujące na wiarę doniesienia z Kordowy głoszą, iż rozszerza się duch rokосу. Pułk milicyi prowincjonalney miał się do powyższych karabinierów przyłączyć. Około Siguenza pokazuje się do 700 dobrze uzbrojonych rokoszanców. Z innych miejsc nadchodzą także doniesienia, że wojska oświadczyły się przeciw konstytucyi, a między niemi nawet konstytucyjnny batalion, który w r. 1820 pod Riego przeciw nieograniczonej

Monarchii powstał. Jemu zaś doniesienia twierdzą, że gwardyiaci uciekali z Pardo i przeszło 400 ludzi połączyło się już pod kilku officerami na obronę konstytucyi.

O zdarzeniach d. 30 Czerwca, które uważać można jako powód do teraźniejszych zaburzeń, opowiadają teraz: że lud chciał do zamku Królewskiego wtargnąć, ale wstrzymali go grenadierowie kolbami i bagnietami, przy czem kilkudziesięciu ludzi ranionych zostało. Officer gwardyi Landaburu chcąc porządek przywrócić, powstał na żołnierzy, i gdy ci zanucili pieśń kończącą się słowy: śmierć konstytucyi! ciął jednego żołnierza paszkiem w głowę. Rozgniewani żołnierze nazwali go exaltados, serżelili do niego i zabili.

Białe kapelusze oznaczały tu przywódców konstytucyi; wielu noszących je bywali często od gwardyjaków znieważanemi, a nawet jeden obywatel Zjednoczonych Stanów, którego Poseł żądał zadosyć uczynienia.

(Dotąd zachodzą doniesienia z Madrytu. Paryżki dziennik Sporów pod d. 14 Lipca donosi co następuje: "Obawiamy się, iż w Madrycie między gwardyją i milicyją, która połączyła się z wiernymi konstytucyi liniowymi pułkami, do walki przyjdzie, spełniła się niestety d. 7 Lipca. Ulice stolicy krwią zbroczone zostały i z obu stron nie mało padło ludzi. Jedyne z pism Madryckich Universal d. 13 Lipca do Paryża nadeszłe, zawiera niektóre o tem zdarzeniu szczegóły, ale widać w niem oczwiste stronniactwo, a zatem należy dalszych oczekiwać doniesień. Prywatne listy zgadzają się jednak względem wypadku smutnego tego zdarzenia, z których jako rzecz nie-

wątpliwą przytaczamy: D. 7 Lipca o godzinie 2 z rana 4 bataliony gwardyi udały się z Pardo do Madrytu, dla uderzenia na milicyją, lecz ta zaydowała się pod bronią na placu konstytucyjnym i pobliskich ulicach. Cztery razy przypuszczała gwardyia szturm do wymierzonych przeciw niej bateryy i cztery razy przyjęta okropnymi kartręczowym ogniem, musiała się zwracać; nakoniec po morderczej walce, nieliczną poymionych i ranionych zostawiwszy 400 ludzi zabitych na placu boju, zmuszoną została do ustąpienia z miasta. Dwa pozostałe w zamku bataliony odezwały z nią. Król mieszka ciągle w zamku, jeden liniowy pułk i korpus milicyi trzymają tam straż. Miasto jest spokojniejsze, niżeli po takim zdarzeniu spodziewałby się można.")

Z Londynu d. 12 Lipca.

P. Hume zapytał się d. 5 w niższej izbie Parlamentu, gdzie pod lewają się dochody z osad? Ceylon, Malta, Trynidad, przyładek Dobrey i takich, przynoszą razem rocznie 767,704 Fs. Nie potrzebaby dla nich wielkich sum uchwalać, gdyby nie trzymało tylu niepotrzebnych urzędników, iak n.p. agentów osad i 8 inspektorów milicyi na Wyspach Jońskich, których mieszkańcy są oprócz tego rozbrojonymi, — P. Wilton znalazł te urzędy bardzo potrzebnymi; rozbrojenie jest tylko czasowe, a dozory milicyi zawsze być powinni: — P. Bennet naganiał wielkie place. Hollenderski gubernator przyładka Dobrey nadzieli podobiał tylko 1160 Fs. a nasz wyznaczonych ma 10,000 Fs. Pieniądze na stawianie warowni w Kanadzie są wyrzucone; bo w wojnie przeciw Zjednoczonym Stanom nie potrafi się ta prowincyja obronić. —

pułkownik Davis niechciał zezwolić na 4936 Fs. dla Tulońskich wychodniów, odsełając ich po pensyie do Króla Francuzkiego. Lecz przypomniano mu, że one są wynagrodzeniem za uczynione ważne usługi sile morskiej Angielskiej. — Przy naradzaniu się o przedłużeniu bilu przeciw buntowi w Irlandyi, wystawił P. Goulburn: że bez tego niepodobna utrzymać spokojności, chociażby woysko o połowę nawet było zwiększone. — Jenezał Wilson nie zaprzeczał zaburzenia, ale przypisywał go przechodzącej w okrucieństwo surowości, i opowiadał, co sam dawniej w Irlandyi widział. — P. Rice twierdził także, iż surowe środki nie są dostatecznymi. Gdyby łożone na kary pieniądze obrocono na wsparcie, daleko lepsze przyniosłyby skutki. Toż samo przepowiedział już Bakon. — P. Peel dowodził o ile już stan Irlandyi się ulepszył. Ze przedłużenie bilu przeciw buntowi nie jest dla zwiększenia władzy żądane, bo na mocy jego nikt jeszcze uwięziony nie został; ale potrzeba go dla postrachu, i to jest najlepszy sposób w terażniejszych okolicznościach. — Bil został zatem do 1 Sierpnia 1823 przedłużony. — Niektóre członki naganiały, że wyprasane są składki dla ubogich Irlandczyków, kraj powinien ich wesprzyć. — Pisma zaś nasze, a zwłaszcza Times oskarżają duchowieństwo, że nie okazuje dosyć czułości w zbieraniu składek dla biednych swoich współbraci. Dublińska gazeta pisząc o położeniu Irlandyi, wyraża: Nędza nie jedney parafii, nie jednemu powiatowi dokucza, ale cały kraj cierpi głód, któremu podług zwyczaju towarzyszy morowa choroba. Nie jeden lub dwóch ludzi umiera na wycieńczenie, ale cała ludność pada ofiarą głodu i morowej choroby.

Rząd proponował Parlamentowi, aby Dworowi zmarłej Królowey Karoliny wyznaczone były pensyie w stosunku lat ich służby. Na 26 osób przypada 2285 Fs. Naywiększą pensyją 400 Fs. otrzyma Marszałek Sicard, a najmniejsza będzie 20 Fs. Oprócz tego 16 osób otrzymać mają w podarunku 971 Fs.

Na Hyde Park stawiają teraz kolosalny posąg Achilla. Jest on kosztem Angielskich Damsodlany z dział zdobytych pod Salamanką, Vittoryia, Tuluzą i Waterloo na cześć Wellingtona i jego towarzyszów, jak napis na podnożku świadczy.

Xże Jorku oddał wieś swoją Oatland na zaspokoienie wierzycieli swych.

Zaczyna się teraz wzmagać obawę względem wychodzących z kraju na pożyczki pieniędzy. Na łokieć długie piśmo przyklepione na rogach ulic, wyraża: „Dobro kraju wystawione jest na sztych: 40 mill. Fs. Angielskich pieniędzy użyto już na obce papiery i pożyczki, a 15 mill. ma jeszcze w tej chwili na tenże cel wyjść z kraju. Nagła zmiana politycznych stosunków, która przy terażniejszym niepewnym stanie Europy w lada dzień nastąpić może, zrządzi nam nieodzowną stratę. Cudzoziemcy wyciskają prawie z samego serca krew ludu Angielskiego, którą się zmocniają, dla pognębnienia go prędzey lub późniey, a żydzi, lichwiarze papierami i faktory przewodzą na giełdzie.” Gazeta nawet Goniec podobnież przemawia, a przeciw na strona utrzymuje: że prowizyie od zagranicznej pożyczki bardzo dogodne są dla kupców na zakupowanie obcych plodów.

Artykuł w piśmie *Quarterly Review*, który Sekretarzowi admiralicyi Grogg

przypisują, przyznać: że Rossya pod północno-zachodniem brzegiem Ameryki ma prawo, jako pierwszy odkrywca, do 59 stopnia. Zapomniano wszelako w ukazie, że cały kraj od 56 do 30 stopnia szerokości aż do granicy Zjednoczonych Stanów pod 48 stopniem należy i należał od dawna do Anglii. Domyślić się zatem należy, iż Rossya przez rozszerzenie swej posiadłości na lądzie północney Ameryki, nadać chce swej Amerykańskiej kompanii wyłączny handel futrami.

Zniwo pszenicy zaczęło się już w wszystkich hrabstwach Anglii i spodziewaia się obfitego. — Znaczną ilość zagranicznej pszenicy, która złożoną była w Królewskich magazynach w Liwerpoolu, wysłano w tych dniach do Buenos-Ayres i Rio-Janeiro. Do pierwszego portu zawiaia teraz bardzo wiele okrętów. W roku zeszłym opłata portowa od przybywających tam okrętów przyniosła przeszło 102,000 Fs.

W zeszłym tygodniu kilkanaście członków Parlamentu dali dla P. Zea, pełnomocnika Rzpłtey Kolumbijskiej, wspaniały obiad. Prezydował na nim Xze Sommerset i wniósł zdrowie P. Zea, na które ten odpowiadając spełnił zdrowie: Pomyślności W. Brytanii, która wystawia nam wzór rozumney wolności, i trwałych związków między W. Brytanią i Rzpłtą Kolumbijską. P. Mackintosh w długiej mowie wyraził, iż wiadomo mu, iak niektóre osoby przeraża strachem słowo: „rewolucya.„ Lecz on tak nie myśli, i bunt przeciw wolności poczytuie za największą zbrodnię, a przeciw despotyzmowi za największą cnotę. Potem wniósł zdrowie: Jenerała Bolívara, woyska Kolumbijskiego, &c.

Nowojorskka gazeta donosi pod d. 17 Maia z Karakas, że Jenerał Hiszpański Mo-

rales w celu opanowania Marakaibo wysłał przez jezioro Puertos dwie dywizye woyska swojego. Jedna z nich 300 ludzi wynosząca pod rozkazami Pułkownika Balasteros została przez woyska Kolumbijskie zupełnie zniszczoną. Gdy Morales dowiedział się o tey klęsce, cofnął się i o 10 mil Hiszpańskich od Padregal został przez 4 dywizye republikańskiego woyska obkoczony i do kapitulacyi z całym swoim korpusem zmuszony. 500 z iego ludzi odesłano zaraz do Kuby. Tak więc ukończyło się ostatnie usiłowanie Hiszpanii w tey okolicy.

Kongres Kolumbijski utrzymał uchwałę swoją tyczącą się dziesięcin dotychczasowe ustawy dla wsparcia rolnictwa. Inną uchwałę zabrania cudzoziemcom kupowania, sprzedawania lub chowania towarów, wyselania lub sprowadzania okrętów. Jeżeli nie są naturalizowanymi obowiązani kupcom krajowym sprzedawać swoje ładunki i od nich krajowe płody kupować. — Prezes kongressu, Jenerał Sant — Ander, wymienił przy swoim podpisie na tych uchwałach, wszystkie ordery, które od dawney Hiszpanii posiada. — San Martín Bolívar ziaądą się na rozmowę do Guaiacuil. San Martín, iako opiekun Peru, postępuje więcey po Monarchicznemu, niż po republikańsku. Na d. 1 Maia zwołał do Lima zgromadzenie prawodawcze. Aże wyższy Peru znajduje się ieszcze w ręku Hiszpańskiego Jenerała La Serna, zostawił sobie mianowanie brakujących ztamtąd deputowanych. A zatem zgromadzenie to składać się będzie powiększey części z iego stronników. Ustanowił także nowy Peruwiański order słońca, który ma podobieństwo do orderu legii honorowey. Członki iego pobierają pensyie.

D O D A T E K
R O N I C H
N° 61.
G A Z E T Y K R A K O W S K I E J

Z KRAKOWA DNIA 31 LIPCA 1822 ROKU WE ŚRODĘ.

Ze Lwowa d. 26 Lipca.

U w i a d o m i e n i a

C. K. Rządu królewego.

I. Jego C. K. Mość przywilejem najsławniej nadanym z dnia 21 Stycznia 1810. wieś Radautz w Cyrkule Bukowińskim położoną, na miasteczko podnieść i dla podźwignienia tegoż równie, jak i dla wygody ościennych miejsc dozwolić raczył, aby w témże miasteczku dwa jarmarki, a wprawdzie pierwszy dnia 5 Maja, to jest w dzień S. Jerzego ruskiego i drugi dnia 20 Listopada to jest w dzień ruskiego S. Michała Archanioła, tudzież targi w Piątek każdego tygodnia odprawiały się.

II. Jego C. K. Apost. Mość raczył JX. Jana Potockiego Parocha Zydaczewskiego i honorowego Kanonika Lwowskiego, który za mnogie zasługi położone dla króla, osobliwie zaś za okazaną przychylność do Rządu, krzyżem Kawalerskim orderu Austriackiego Cesarza Leopolda już ozdobionym został, wynieść do Stanu Rycerskiego, Austriackiego Cesarstwa.

III. W skutku Okólnika z dnia 27 Lutego 1797 Nro. 3917 otrzymał każdy z 28 Szottkowskich pod danych Cyrkuła Szottkowskiego, z których każdy wię-

ęty iak 200 sztuk drzewa owocowego zasadził i do płodności doprowadził, w nagrodę po 27 ZR. monetą konwencyyją z skarbu rządowego. — Co dla zachęcenia innych poddanych do podobnego sadzenia i pielegnowania drzew owocowych ogłasza się.

IV. Przy rozdawaniu premiiw ze Skarbu rządowego, za chow koni, dnia 24 Maja r. b. w Kaluży Cyrkułu Stryckiego przedsięwziętem, otrzymały następujące osoby ustanowione nagrody, iako to: a) za przychówek naysiękniejszych źrebców po stadnikach skarbowych otrzymali poddani Michał Waselino, Jan Czoren i Mikołaj Koblowski każdy po 20 czer. zł. w złocie, zaś b) za przychówek naysiękniejszych klaczek podobnie po stadnikach skarbowych, poddani Fryderyk Haas, Jan Krammer, Mikołaj Sawczuk, Chrystyan Riker, Jan Ketzmann i Jan Sawczuk każdy po 6 czer. zł. w złocie.

Od brzegów Menu d. 13 Lipca.

Podług dawney w Ulmie kroniki w roku 1611, 1662 i 1682 tak były gorące lata, iż woda w studniach powysychała i żyto zebrane zostało w Czerwcu. W roku 1540 Dunay tak był mały, iż chłopcy około mostu przecen przechodzili.

W Anglii używają teraz wiele chmielowych latorośli do farbowania. Jleż to na oyczystey ziemi nie znajduie się farbownych roślin, które corocznie do gnoiu rzucamy, gdy tymczasem zagraniczne drogo z zamorza sprowadzamy!

Z Bukarestu d. 24 Czerwca.

Od 22 b. m. przychodzą tu codziennie nowe woyska. Wgłab kraiu i nad Dunay nadeszły dawniey posilki. Turęcy officerowie zapewniają wprawdzie, że to tylko iest zmiana osąd; ale jeżeli 500 ludzi odciągnie, tedy na ich miejsce przynajmniej 1000 nowych przybędzie.

Z Lizbony d. 25 Czerwca.

Wiadomość o odkrytym w Lizbonie spisku nadeszła do Oporto w święto Bożego Ciała. Natychmiast przy odgłosie wszystkich dzwonów odśpiewane zostało *Te Deum* na podziękowanie Bogu za uratowanie oyczizny, a w wieczor z dobrej woli całe miasto było oświecone. Miasto to odrodzenia wolności odznacza się przywiązaniem do konstytucyi od miast innych.

D. 13 odpłynęła ztąd wyprawa z 800 żołnierzy złożona pod zastoną korwety Kalipso do Bahii.

Z Augszburga d. 12 Lipca.

Doniesienia, które Gazeta powszechna z Odessy pod d. 23 Czerwca udziela, oznaczają więcey niż kiedy pokóy. Miano tam wiadomości z Stambułu d. 20 Czerwca. Z Petersburga zaś wiadziiano że P. Tatitszew przeznaczony iest z strony Rossyi na Pełnomocnika do zagodzenia sporów z Turcyią. Z Trebizondu miano doniesienia do 1go Czerwca. Persowie odnieść mieli kilkakrotne zwycięstwa i sławny Wielkorządca Trebi-

zundu Rhezeb Basza znajdować się ma w liczbie poległych Turków pod Erzerum. Podczas zaburzeń w Stambule od 1 do 5 Czerwca zginąć miało do 500 Turków i wiele Chrześcian.

Z Sztokółmu d. 12 Lipca.

N. Król przybył d. 8 b. m. do Frederikshal. Jechał nowym gościńcem pomiędzy obiema królestwami założonym i z wyprowadzenia go okazał swoje ukontentowanie. Na granicy przyjęty był od władz Norweskich, a do miasta wjechał przy wystrzałach z dział i okrzykach ludu.

Scym Norweskim zebrać się ma za dwa miesiące, szczególnię dla uporządkowania długu krajowego. J. K. Mość powróci jednak przed iego zagaieniem do Sztokółmu.

Konsul nasz Major Kreuger przybył szczęśliwie do Tangeru.

Z Hamburga d. 18 Lipca.

Dziś rano przybył tu drugi okręt z tegorocznymi Hollenderskimi śledziami.

Od otworzenia znowu żeglugi na Elbie i Węzerze w żadnym roku nie miały nasze okręty tak obfitego połowu na roby i wieloryby iak w terażniejszym.

Z Szczecina d. 19 Lipca.

O pięć godzin drogi od morza Bałtyckiego przy Polzin 13 źródeł mineralney wody stanowią łazienki Ludwikł, którey skutki od 150 lat są znane i szczególnię pomocną iest na osłabione nerwy, kobiece choroby, hypokondryią, podagrę, romatyzm, wyrzuty na ciełe, i t. d.

Z Zurich d. 14 Lipca.

D. 8 i 9 b. m. Posłowie różnych kantonów obiawili Scymowi ligi swoje instrukcyie względem handlowych stosun-

ków. Większość była za podwyższeniem cła od win Francuzkich. Nic jednak jeszcze nie postanowiono, ale rzecz tę oddano pod rozagę kommissyi. D. 11 trudnił się Sejm notą Wirtembergskiego Posła, P. Kaufman, tyczącą się cel. Oczekiwaany tu jest z Karlsruhe P. Nebenius nie tylko z zleceniami z strony Rządu Badeńskiego, ale także od związku Darmstadtskiego względem handlowych stosunków. Wszystko zdało się zapowiadać, iż liga Szwajcarska równie z Niemcami przedsięwzięmie kroki i wewnętrzne cła pozności.

Od granic Tureckich d. 2 Lipca.

W twierdzy Napoli di Romania najwarowniczey w galej Grecyi znaleść Grecy mieli 225 dział. Gdy Turkom, którzy tylko z głodu poddali się, dozwolono istotnie wolno odciągnąć z czwartą częścią swey własności, spodziewają się zatem, że i inne twierdze, a zwłaszcza Modon i Koron, w krótcie się poddadzą. — W Tessalii po zayściach na Sejo prowadzona bydź ma wojna z wielką zapalczywością i żadna strona nie daje przebaczenia. — Odyseusz został w dowództwie zawieszony, ponieważ uchybił najczelnemu Wodzowi, Demetremu Ipsylantemu; ale przez wzgląd na okazaną pod Patradiik waleczność został znowu przywrócony. — Jenerał Norman przybydź miał d. 13 Czerwca przed Arta i złączyć się z Suliotami, którzy odnieśli niedawno zwycięztwo nad Churszyd Baszą i Omer Vrione (nowym Baszą Janiny.) Oba ci przeciwni sobie wodzowie ugodzili się iednak na działanie razem przeciw wspólnemu nieprzyjacielowi; ale dozwolili się podejść Suliotowi Botczary, który przez bezdrożne góry wtargnął do doliny Systrani.

Zwycięztwo Greków na morzu rozciągać się tylko ma do zabrania iednego brygu i dwóch przewozowych statków, które z Sejo wiozły do Stambułu, zdobywcz a mianowicie niewolników. Janni dodają, że zdobyli 5 wojennych okrętów i kilka przewozowych statków, które do Kandyi woyska wiozły.

Szesnaście letnią nadzwyczajney piękności Sciotkę zapbrał Arab w niewolę i sprzedał ją za 300 piastrow Turkowi. Gdy dowiedział się, że ostatniemu ofiarowano za nią 3000 piastrow, żądał iey na powrót, a skoro mu iey odmówił, zabił ją w oczach iego mówiąc: I Ty iey niebędziesz posiadał! Kapitan Basza kazał temu Arabowi głowę uciąć.

Z Tryjestu d. 6 Lipca.

Kapitan Dittmar, który z Jenerałem Norman do Morei popłynął, przybył w towarzystwie deputacyi od Greków do Wenecyi i odbywa kwarantannę. Po dług zeznania iego 4500 Greków trzyma się blisko 6 tygodni w górach przeciw 20,000 Turków. Norman i Kolokotroni przeznaczonemi są z swoiemi korpusami do ich oswobodzenia.

Z Hagi d. 16 Lipca.

Projekt do ustawy względem nowej pożyczki 57½ mill: Zh. na zastąpienie wydatków i niedoboru przyjęła wczoray zgaizba 80 głosami przeciw 25.

Xze Gloucestru pod nazwiskiem Hr. Connaugh wysiadł do Walchern, obcy rzał Flesingę i udał się do Antwerpii. Obiedzie wszystkie twierdze i iak sądzą tu przybędzie.

Nad Nieuwen-Diep (Helder) spuszczone liniowy okręt Wilhelm iwszy o 74 działach na nowo osuszoną głębię 25 stop i przekonano się o mocy budowy okrętu i mechanicznie.

Przybył tu Xże Konstanty Czartoryski, Szambelan N. Cesarza Rosyyi.

Królewic Fryderyk Pruski z małżonką swoją przybyli onegdaj pod nazwiskiem Hrabstwa Hogenstein do Utrechtu i ztamtąd udali się do Amsterdamu.

Dnia 29 i 30 Lipca 1822.

Cena sreb. różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pšenicy	20	— 19	— 18	— 17
— Żyta	15	— 14	— 13	— 12
— Jęczmienia	14	— 13	— 12	— 11
— Owsa	7	— 6	15	6
— Jagiel	40	— 30	— 28	—
— Grochu	18	— 17	— 16	— 15

— Krapaku — — — — —

W Gdańsku dnia 16 Lipca.
Laszt 30 Korcy wynosić 407.

Pšenicy	od	Zip.	540	do	750.
Żyta	—	—	420	—	460.
Jęczmienia	—	—	280	—	320.
Owsa	—	—	260	—	280.
Grochu	—	—	300	—	400.

Bieg Pieniędzy

W Krakowie d. 20 Lipca.

Czer. Zł.	Holl. moneta	Concant	Zip.	20	gr	17
— delto Cesarzski				20	—	10
Fryd. Pruskie				37	—	15
Luidor				37	—	—
soto frankowy				33	—	—
Szeiny Wiedeńskie za 100				130	—	—
Złoty ryński Szeinami				1	—	20

DONIESIENIA.

Wydział Dochodów Publicznych i Skarbu w Senacie Rządzącym Wolnego, Niepodległego, i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu. Uwiadomia Publiczność, że z Rozporządzenia Rządzącego Senatu do Liczby 2038 r. b. żyta Skarbowego korcy 49 garcy 19 na wyspce w Zamku Krakowskim znajdującego się w dniu 27 Sierpnia r. b. o godzinie 10 ranney w miejscu teyże wysypki za gotową zapłatą srebrną monetą przez publiczną licytacją sprzedane będzie, którego licytacja zacznie się od średniej ceny podług foraliów ostatniego targu Krakowskiego. — W Krakowie d. 26 Lipca 1822 r.

Wasserrab.

Gadomski, S. Wydział

W dniu 2 Sierpnia r. b. 1822 o godzinie 3ciey po południu w Krakowie przy ulicy Grodzkiej w domu pod L. 103 odbędzie się licytacja w drodze exekucyi Sądowej zatradowanego dochodu z mieszkania w domu pod L. 103 to jest 250 pigra na rok jeden wydzierżawić się mającego od dnia 1go Października 1822 do dnia ostatniego Września 1823 roku.

W dniu zaś 9 Sierpnia r. b. nastąpi licytacja na wydzierżawienie mieszkania w Krakowie na Piasku pod L. 50 sytuowanego. Chcący licytować raczą się w terminach i miejscach do licytacji wskazanych z gotowem zgłosić się pieniędzmi. — W Krakowie d. 28 Lipca 1822 r.

H. Salomoniski. Kotti. Sąd.

Gdy od 41 lat nieobecni bracia Jan i Walenty Okulusowie, których pierwszy jako czeladnik Krawiecki, a drugi jako Garbarski udali się na wędrowkę do Krakowa, i od tego czasu żadney o dalszem swaim bawieniu nie daią wiadomosci, przeto na żądanie ich brata Wacława Okulus, posiadacza wolnego domu z gruntem w Reptach, wzywają się ninieyszem obwieszczeniem wraz z nieznanomemi successorami i successorkami, aby naydaley w dziewięciu miesiącach w terminie d. 15 Marca 1823 o godzinie 9 przed południem przed podpisanyym Urzędem Sądowym osobiście lub na piśmie zgłosili się, i dalszego wyroku względem spadłego na nich w Reptach Wolnego domu po ich oysu Jerzym Okulusie oczekiwali; w przeciwnym bowiem razie będą za umarłych poczytanemi i względem ich spadku będącie jako po zmarłych postąpione.

W Tarnowicach w wyższym Szląsku d. 2 Lipca 1822.

Urząd Sądowy w Reptach:

Reuss, iako Justycyaryusz.